

Arrest

nr. 298 759 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 16 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. RICHIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 10 oktober 2021 als niet-begeleide minderjarige, diende op 11 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 5 augustus 2021 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 20 januari 2022 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. Op 31 augustus 2023 werd de voogdij van rechtswege beëindigd.

1.3. Op 16 maart 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 21 maart 2023 aan verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 11/10/2021"

U had op 1 februari 2023, van 14.18 tot 17.27 uur, een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het pashtu machtig is. Uw advocaat, meester Catherine Smekens loco meester Juliette Richir, en uw voogd, B.(...) C.(...), waren bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot de pashtunbevolkingsgroep en geboren te zijn op [...] augustus 2005. Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Masur Chena in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. U ging nooit naar school of naar de madrassa.

Op een bepaald moment was u met enkele vrienden cricket aan het spelen. Er was eveneens een vriend van uw broer Z.(...) aanwezig. Er passeerden twee talibs op een moto die de vriend van uw broer aanspraken. Ze toonden hem een foto van uw broers Z.(...) en Za.(...) en vroegen of hij hen kende. Uw broers waren toen net in het dorp met verlof van hun werk bij het leger. U vertelde aan uw vader dat de taliban naar hen gevraagd hadden met een foto. Uw vader maande u aan uw broers te gaan zoeken en hen te waarschuwen. Diezelfde nacht zijn uw beide broers weggegaan. U ging de dag nadien eveneens weg, want uw vader was bang voor dat de taliban u ook zouden vinden en u wilde zelf ook al geruime naar Turkije gaan omdat u niet veel buiten mocht komen en niet in angst wilde leven.

U verliet Afghanistan in de loop van 2019 en kwam aan in België op 10 oktober 2021. Op 11 oktober 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Toen u zich in Turkije bevond, belde u met uw vader. Hij zei u dat uw beide broers Z.(...) en Za.(...) naar Iran waren gegaan. Z.(...) reisde door naar Turkije, maar van uw andere broer Za.(...) heeft u geen nieuws meer. U belde in Turkije ook met uw andere broer J.(...). Hij werkte op dat moment ook voor het leger en diende nog acht dagen te vervolledigen voordat hij de twee jaar in het leger die hij diende te doen had volbracht. Drie dagen later kwam hij echter om het leven toen er een bomauto ontplofte aan het checkpoint waar hij toen stond.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u zal vermoorden omdat uw broers tegen hen waren.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: foto's van uw broer Z.(...) bij het leger; foto's van uw broer Za.(...) in het leger; een foto van uw broer J.(...) in het leger; foto's van het lijk van uw broer J.(...).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er kan namelijk geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming in uw hoofd worden vastgesteld.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broers Z.(...) en Za.(...) vluchtten naar Iran (CGVS, p.8, 18) en dat uw broer J.(...) om het leven kwam (CGVS, p.11). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van uw broers toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Vooreerst biedt u geen duidelijk zicht op waar en in welke omstandigheden uw broers zich op heden bevinden. U stelde immers bij het CGVS dat uw broers Z.(...) en Za.(...) samen Afghanistan verlieten en naar Iran gingen (CGVS, p.8, 19). Za.(...) zou dan ook vermist geraakt zijn in Iran (CGVS, p.8). Het is echter vreemd dat u geen duidelijke context kan schetsen waarin hij vermist geraakte (ibid.). Tevens is het frappant dat u bij de DVZ stelde dat Za.(...) zich nog in Mansor Chena bij uw ouders bevond (verklaring DVZ, punt 9), wanneer u bij het CGVS meermaals aanhaalt dat hij naar Iran ging. Op de fiche niet-begeleide minderjarige verklaarde u dan weer dat zowel Za.(...) als Z.(...) vermist waren (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Hierop gewezen stelt u dat u lang niet in contact was met hen voordat u in België was (CGVS, p.20), hetgeen dan weer haaks staat op uw eerdere verklaringen dat u in contact was met uw familie toen u zich nog in Turkije bevond (CGVS, p.8). Deze zaken roepen dan ook vragen op over de werkelijke verblijfplaatsen en -omstandigheden van uw broers.

Vervolgens haalt u aan dat uw broer J.(...) ook voor het leger werkte en omkwam toen er een bomauto ontplofte aan het checkpoint waar hij werkte (CGVS, p.11). Er kan vooreerst uit uw verklaringen niet geconcludeerd worden dat deze aanslag specifiek op J.(...) persoonlijk geviséerd was. Het lijkt er eerder op dat deze aanslag zich kadert binnen het toen lopende conflict in Afghanistan tussen het leger en de taliban en het daarmee gepaarde algemene geweld. Dit wordt nog verder ondersteund door uw verklaring dat J.(...) tewerkgesteld werd in conflictueuze gebieden waar regelmatig gevechten plaatsvonden (CGVS, p.14). Er kan uit zijn overlijden dan ook geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden afgeleid. Tevens dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat het frappant is dat u bij de DVZ verklaarde dat J.(...) werd doodgeschoten toen hij met verlof was van zijn werk bij het leger (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit staat haaks op uw verklaringen bij het CGVS over de omstandigheden waarin uw broer overleed. Ook vermeldde u J.(...) niet bij uw registratie. Daar stelde u immers slechts twee broers te hebben en u verwijst daar tevens ook louter naar uw broers Za.(...) en Z.(...) die bij het leger zouden hebben gewerkt (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Deze zaken zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw broer J.(...) dan ook ernstig op de helling. De foto's die u in dit verband neerlegt, werpen geen ander licht op deze conclusie. Er kan namelijk niets uit worden afgeleid aangaande de identiteit van de persoon die erop staat afgebeeld, zijn eventueel verwantschap met u en in welke omstandigheden hij om het leven kwam.

Wat uw situatie betreft dient te worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt immers geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u persoonlijk. U stelt dat u het land verliet omdat uw vader bang was voor u omdat het de taliban betrof (CGVS, p.8). Nadien stelt u echter dat het uw idee was om het land te verlaten, want u wilde al langer naar Turkije gaan omdat u niet buiten mocht komen en niet meer in angst wilde leven (CGVS, p.9-10). Uw vader zou initieel zelfs boos hebben gereageerd en niet gewild hebben dat u het land verliet, want uw broers waren in het leger dus wie zou er dan voor de familie zorgen (CGVS, p.9). Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat u Afghanistan verliet omdat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of omdat u een reëel risico op ernstige schade loopt. U beaamt tevens zelf bij de DVZ dat u zelf geen problemen had met de taliban en nooit persoonlijk werd bedreigd (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ten slotte maakt u evenmin aannemelijk dat uw achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U stelt dat uw ouders zo'n vier à vijf dagen na uw vertrek naar Jalalabad verhuisden uit schrik voor de taliban

(CGVS, p.7, 17). Er blijkt echter niet uit uw verklaringen dat de taliban uw familieleden nog viseerden. U stelt wel dat de taliban twee à drie keer langskwam (CGVS, p.17), maar u legt geen coherente verklaringen af in dit verband. Zo stelt u dat uw vader merkte dat het slot aan de poort gebroken was, maar u kan niet overtuigen dat dit iets met de taliban had te maken of met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Op dat moment hadden uw ouders het huis ook reeds drie maanden verlaten (CGVS, p. 18). Dit kan dus eender wie geweest zijn. Bovendien stelt u dat de taliban nooit bij u thuis kwamen (CGVS, p.17) en dat uw ouders de taliban ook nooit hebben gezien (CGVS, p.18). Voorts stelde u bij de DVZ en op uw fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat uw ouders zich nog in Mansor Chena bevonden (verklaring DVZ, punt 14), terwijl u op het CGVS stelde dat ze vier à vijf dagen na uw vertrek naar Jalalabad verhuisden (CGVS, p.7, 17). Wederom kunnen er vraagtekens gezet worden bij waar en in welke omstandigheden uw ouders zich werkelijk bevinden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte.

Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is

aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden

aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie.

Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-

economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd

worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u ongeveer tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u dat u naar de moskee ging in Afghanistan (CGVS, p.5) en dat u nog contact heeft met uw familieleden in Afghanistan (CGVS, p.9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door u neergelegde foto's van uw broers Z.(...) en Za.(...) kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Er kan namelijk niets uit worden afgeleid aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en over waar en in welke omstandigheden ze zich tot op heden bevinden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- De artikelen 1 en volgende van het Verdrag van Geneva van 28.07.1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953, en artikel 1, lid 2, van het Protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967;
- De artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het kind en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- Artikelen 2 en 4 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13.11. 2011 inzake normen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, en de inhoud van de verleende bescherming, zelf een herschikking van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming;

- De artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- De artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;

En duidelijke beoordelingsfout.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“OVERWEGEND DAT:

De wederpartij is van mening dat er geen redenen zijn om aan verzoeker de internationale bescherming te verlenen.

Hij is van oordeel dat het relaas van deze laatste onvoldoende samenhang vertoont, dat hij er niet in geslaagd is de waarheid van de feiten die hij vermeld aan te tonen.

Ten slotte is de wederpartij van mening dat er evenmin redenen zijn om het voordeel van subsidiaire bescherming toe te kennen, aangezien de algemene situatie in Afghanistan dit niet noodzakelijk maakt.

TERWIJL :

Anders dan de wederpartij stelt, en na een voorafgaande opmerking op de draagwijdte van de motiveringsplicht (III.0), stelt verzoeker dat zijn relaas aan de voorwaarden van het Verdrag van Genève en kan hem hoe dan ook internationale bescherming worden verleend (III.1).

Subsidiair is verzoeker ook van mening dat zijn verhaal kan worden geanalyseerd in het licht van de subsidiaire bescherming, en dat deze ook aan hem moet worden verleend (III.2).

Ten slotte, en in ondergeschikte orde, merkt verzoeker op dat de wederpartij de bestreden beslissing onjuist heeft gemotiveerd, zodat deze moet worden geanalyseerd en de zaak voor nader onderzoek moet worden voorgelegd aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (III.3).

III.0 Voorafgaande opmerking – Draagwijdte van de motiveringsplicht

5.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 legt de administratie de verplichting op om elke administratieve beslissing van individuele strekking formeel te motiveren.

Dezelfde wet preciseert in artikel 3 dat deze motivering "bestaat in de vermelding, in de handeling, van de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen", en dat deze motivering adequaat moet zijn, dat wil zeggen dat zij duidelijk verband moet houden met de beslissing, dat zij duidelijk, nauwkeurig, volledig en toereikend moet zijn.

Artikel 62 van de wet van 15.12.1980 bepaalt ook het volgende: "De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten."

Een gezaghebbende doctrine herinnert eraan dat de omvang van de motivering in verhouding moet staan tot het belang van de beslissing, dat een beslissing altijd gebaseerd op uiteenzet redenen moet zijn (formele motivering), en dat deze motivering nauwkeurig, toelaatbaar en relevant is (materiële motivering).

6.

Naast deze wettelijke bepalingen is verzoekers enige middel ook ontleend aan schending van de hieronder geciteerde rechtspraak betreffende specifiek de motiveringsplicht:

[citaat RvS 23 februari 1966, nr. 58 328]

[citaat RvS 31 mei 1979, nr. 19 671]

[citaat RvS 17 september 2012, nr. 220 622]

[citaat RvS 29 april 1970, nr. 14 098]

Om aan dit motiveringsplicht te voldoen, moet :

[RvV 29 maart 2013, nr. 100 300]

[RvV 22 januari 2013, nr. 95 594]

[RvV 25 april 2002, nr. 105 385]

[RvS 19 augustus 2008, nr. 185 724]

Het Grondwettelijk Hof heeft ook in een arrest van 08.05.2014 nr. 74/2014 het belang van de belangen die de formele motiveringsplicht beoogt te waarborgen, in deze bewoordingen benadrukt (B.9.5):

[citaat voormeld arrest]

7.

In ieder geval is in het kader van het onderhavige beroep voldoende aangetoond dat de wederpartij haar formele en materiële motiveringsplicht heeft geschonden en dat dit de reformatie van de bestreden beslissing of althans de nietigverklaring ervan ruimschoots rechtvaardigt.

III.1 Toekenning van het vluchtelingenstatus

8.

Wat de toekenning van internationale bescherming betreft, acht de andere partij het relaas van verzoeker onvoldoende geloofwaardig om als bewezen te worden beschouwd.

Dit levert een eerste probleem op, aangezien de jonge leeftijd van verzoeker niet in aanmerking is genomen bij de analyse van de verwachtingen van de wederpartij, noch bij de specificiteit van de aan deze jonge leeftijd verbonden risico's in geval van terugkeer naar Afghanistan (III.1.a).

Nadat heeft de wederpartij ten onrechte geoordeeld dat verzoekers relaas niet coherent genoeg was, aangezien zij zijn verklaringen slechts gedeeltelijk en partijdig heeft gelezen (III.1.b).

III.1.a Wat het leeftijd van verzoeker betreft

a. Algemene commentaren

9.

Verzoeker wenst allereerst zijn jonge leeftijd te benadrukken, die vandaag nog minderjarig is.

Zijn leeftijd op het moment van de feiten vermeld in zijn relaas was dus niet meer dan officieel dertien jaar.

De jonge leeftijd van verzoeker vereist bijzondere voorzichtigheid bij het onderzoek van zijn asielverzoek in het algemeen, en van zijn verklaringen in het bijzonder.

Uit talrijke teksten, zowel in het Europees recht als in het Belgisch recht, blijkt immers dat de asielautoriteiten bij verzoeken om internationale bescherming van kwetsbare personen bijzondere voorzichtigheid moeten zijn en rekening moeten houden met hun kwetsbaarheid.

Artikel 20, lid 3, van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU bepaalt :

[citaat voormeld artikel]

Krachtens het Koninklijk Besluit tot vaststelling van de procedure voor het CGVS is het de taak van het CGVS om met deze kwetsbaarheid rekening te houden.

In zijn richtlijnen inzake verzoeken om internationale bescherming door minderjarigen wijst het UNHCR op de moeilijkheden die kinderen ondervinden wanneer zij hun verhaal proberen te verwoorden, en dringt het erop aan dat het begrip "voordeel van de twijfel" in ruime zin wordt toegepast in het geval van een asielverzoek van een minderjarige.

[citaat richtlijnen UNHCR, punten 72 en 73]

Uw Raad heeft in een arrest van 06.12.07 reeds geoordeeld dat tegenpartij tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar rekening had gehouden met de leeftijd van de betrokkene, maar dat dit niet het geval was voor de motivering van de beslissing:

[citaat voormeld arrest]

Dit redenering is ook precies gesteund op artikel 12 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind, dit rechtstreeks toepasselijk is in het Belgische recht.

In dit verband vermeldt de wederpartij niet in haar beslissing de jonge leeftijd van verzoeker en de maatregelen die genomen moeten zijn in dit verband.

Het is inderdaad volstrekt onaanvaardbaar dat deze jonge leeftijd op geen enkel moment in het kader van de inhoud van de beslissing is genoemd.

Er wordt geen melding gemaakt van deze jonge leeftijd in een poging om de inconsistenties van verzoeker te verklaren – quod non.

Er wordt geen melding gemaakt van deze jonge leeftijd om te begrijpen dat het geheugen van verzoeker soms wazig kan zijn.

Er wordt geen melding gemaakt van deze jonge leeftijd om te verduidelijken hoe de verwachtingen van de wederpartij aan dit fundamentele element moeten worden aangepast.

Daarmee stelt de tegenpartij conventionele verwachtingen voor volwassenen tegenover een jonge meerderjarig – et nog minderjarig op het moment van de feiten – in een fundamenteel andere situatie.

Dit gedrag is bijzonder problematisch en de beslissing moet reeds op deze basis worden herzien.

Aangezien laatstgenoemde minderjarig was toen de problemen zich voordeden, moet immers worden geconcludeerd dat het heel normaal en logisch is dat hij geen precieze en samenhangende herinneringen kan voorleggen, maar dat in het algemeen zijn hele relaas geloofwaardig is.

Zoals hierna zal blijken, moet alle kritiek van de wederpartij worden geanalyseerd in het licht van de leeftijd van verzoeker, die niet in aanmerking is genomen.

Hoe dan ook, voor zover dit besluit geen afspiegeling vormt van verzoekers minderjarigheid in de verwachtingen die aan hem worden gesteld, dient het nietig te worden verklaard.

b. De beperkingen van de fundamentele vrijheden van het kind of jonge persoon in Afghanistan

10.

Naast deze vaststelling, is het ook belangrijk aan te duiden dat de fundamentele vrijheden van kinderen en jonge personen in Afghanistan sterk beperkt zijn.

Dit is ook nooit in aanmerking gekomen in de bestreden beslissing.

Ter herinnering, is de toepassing van het behoorlijk bestuur versterkt wanneer het over de analyse van een aanvraag om internationale bescherming van een kind gaat.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de Raad voor vreemdelingen betwistingen hebben er reeds aan kunnen herinneren dat een "zo nauwgezet mogelijke" analyse vereist is, zodra het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, met inbegrip van het belang van een kind, in het geding is. Dit is een "versterkte" zorgplicht.

In een arrest van 08.11.2016 heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aan deze rechtspraak herinnerd en het cruciale gewicht van het belang van het kind in kwestie bevestigd, alsmede het belang van een zorgvuldige analyse van de gevolgen van de ten aanzien van hem door de overheden en rechterlijke instanties genomen beslissingen, die uitdrukkelijk in de schriftelijke motivering moet worden vermeld, hetgeen in deze zaak ontbreekt.

Het beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat de administratie zich zorgvuldig informeert alvorens haar beslissingen te nemen en deze naar behoren met redenen omkleden. De nauwgezetheid die de administratie bij het onderzoek en de evaluatie van de relevante feiten aan de dag moet leggen, is reeds lang door de Raad van State vastgesteld:

[citaat Rvs 23 februari 1966, nr. 58 328]

Ter herinnering wordt het belang van het kind, in verschillende internationale, Europese en nationale instrumenten tot regel verheft, in dit geval

- artikel 3 van het CNUDE :

[citaat voormeld artikel]

- artikel 23 van de Europese Richtlijn (2013/33/UE van 26 juni 2013) :

[citaat voormeld artikel]

- artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

[citaat voormeld artikel]

- artikel 22bis van de Grondwet :

[citaat voormeld artikel]

- artikel 57/1§4 van de wet van 15 december 1980 :

[citaat voormeld artikel]

In de praktijk, eerbied voor het hoger belang van het kind betekent onder ander :

- Zijn welzijn en zijn sociale ontwikkeling verzekeren (o.a. onderwijs en opvoeding, bv. toegang tot vrijetijd bestedingen, school, correcte huisvesting enz.) - Schatting van bijzondere kwetsbaarheid/ persoonlijke situatie).

- Zijn veiligheid verzekeren (toegang tot gespecialiseerde diensten, aangepaste psychologische opvolging, toegang tot een dokter, toepassing van bijzondere noden, enz.))

11.

Nochtans, in geval van terugkeer in Afghanistan, zal verzoeker verschillende van zijn fundamentele rechten beperkt zien:

- Verplichte aangepaste kledij,

- Verplichte baart,

- Verplichting zijn haar, zoals gewenst, te laten knippen,

- Verbod naar muziek te luisteren,

- Beperking van de scholing (bv. heeft een jonge MENA uitgelegd dat hij geen geschiedenis noch aardrijkskunde lessen zou hebben, hoewel hij deze in België kon volgen),

- Beperking in de omgang met andere kinderen (o.a. met meisjes),

- Verplichting zijn godsdienstplichten te vervullen,

- Beperking van de vrijheid van meningsuiting,

- enz.

Uit de verschillende artikels blijkt dat de regels die opgelegd worden evenals de regels die door de Taliban opgelegd worden, heel streng zijn.

Er is bv. de terugkeer van de zedenpolitie via het Ministerie van de bevordering van de Deugd en de voorkoming van de ondeugd. Deze dienst verplicht een ultrarigoristische visie van Islam, en bestraft ieder gedrag dat als tegen de interpretatie van de Koran beschouwd is, gaande tot de afwezigheid van een dichter-zanger bij het horen van muziek

De opvoeding is in gevaar wegens de toegangsbeperkingen tot bepaalde vakken dat vereffend wordt door een stijging van de koranische lessen.

De toegang tot de school is absoluut niet gewaarborgd.

De Kwalificerende Richtlijn toont in zijn overweging 18 :

[citaat voormelde overweging]

Komt daarbij ook de verplichting te werken, wegens de hongersnood die in het hele land heerst.

Deze beperkingen in de uitoefening van de fundamentele rechten, gecumuleerd met elementen die infra ontwikkeld worden, maken deel uit van de vervolgingen in de zin van het Verdrag van Genève van 1951.

Zo vermeldt de Gids van de UNCHR:

[citaat voormelde bron, punten 52-53]

Talrijke beperkingen, die door de taliban verplicht zijn, vallen onder de bevoegdheid van artikel 8 van het EVRM, zoals het recht zich kleden of zich kappen zoals men het wenst, het recht naar muziek te luisteren, of ook nog het recht zich te scheren.

Het Europees Hof van de rechten van de Mens heeft herinnerd dat artikel 8 essentieel tot doel heeft de persoon tegen de willekeurige inmengingen van een openbare macht te beschermen, in de uitoefening van zijn recht tot eerbied van zijn privé- en familieleven.

Welnu, het maakt geen twijfel, gezien de bijgevoegde verslagen, dat de taliban een indringende en coërcitieve houding aannemen ten opzichte van de Afghanen, met tot besluit sancties die kennelijk buitenmaats zijn.

12.

Zoals uit het bovenstaande blijkt, zijn deze bevindingen des te ernstiger omdat zij betrekking hebben op jongeren.

Verzoeker, die nog minderjarig is, zou worden gedwongen afstand te doen van een hele reeks van zijn meest fundamentele rechten, te meer daar hij nog jong is en kwetsbaar.

Tegenpartij heeft absoluut geen rekening gehouden met deze elementen in het kader van haar analyse en dit verantwoord al een herziening van de bestreden beslissing.

III.1.b Wat het relaas van verzoeker betreft

13.

Wat het relaas van verzoeker betreft is tegenpartij van mening dat deze niet voldoende nauwkeurig en consistent is.

Verzoeker is daarentegen van mening dat hij alles in het werk heeft gesteld om op duidelijke en nauwkeurige wijze uit te leggen wat er met zijn gezin is gebeurd, en dat dit relaas op zich in overeenstemming is met wat bekend is over de Afghaanse situatie in het algemeen en die van de personen van het profiel van verzoeker in het bijzonder.

14.

Zoals uit de feiten van deze zaak blijkt, kunnen de verklaringen van verzoeker inderdaad als voldoende geloofwaardig en relevant worden beschouwd, met name wanneer bij de analyse van de legitieme verwachtingen dat men kan hebben, rekening wordt gehouden met zijn jonge leeftijd.

Gelet op zijn jonge leeftijd zijn de verklaringen van verzoeker voldoende onderbouwd en maken zij het mogelijk te begrijpen dat de feiten waarop hij zich beroept werkelijk hebben bestaan.

In dit verband merkt verzoeker om te beginnen op dat de wederpartij op geen enkel moment het werk van zijn broers als soldaten bij de speciale strijdkrachten van het ANA in twijfel heeft getrokken.

De wederpartij stelt evenmin ter discussie dat het lidmaatschap van de speciale strijdkrachten een risico vormt voor de betrokkene, maar ook voor diens verwanten, met name zijn familie, indien uit de feiten van de zaak blijkt dat een dergelijke persoonlijke vervolging heeft bestaan of kan bestaan.

Deze opmerkingen worden bevestigd door de wederpartij, die ze zelf aangeeft.

Zij is evenwel van mening dat verzoeker niet heeft kunnen aantonen dat er een rechtstreeks risico voor hem bestaat.

Verzoeker herinnert eraan dat hij in zijn persoonlijk onderhoud de gelegenheid heeft gehad uit te leggen dat hij het land had verlaten uit vrees dat hem iets zou overkomen.

Het is dus niet onjuist om, zoals de wederpartij doet, te stellen dat verzoeker vóór zijn vertrek niet rechtstreeks en persoonlijk door de Taliban is vervolgd.

Anderzijds kan niet worden aanvaard dat dit element een reden is om verzoeker internationale bescherming te weigeren, aangezien dit volledig voorbijgaat aan de situatie waarin verzoeker zich vóór zijn vertrek bevond.

Dit is des te meer het geval omdat van verzoekers om internationale bescherming niet kan worden verlangd dat zij daadwerkelijk en persoonlijk zijn vervolgd alvorens hun land te kunnen verlaten en in een derde land asiel aan te vragen, aangezien alleen een risico van vervolging het vertrek uit het land van herkomst reeds volledig kan rechtvaardigen.

In het onderhavige geval rechtvaardigt verzoeker een risico van vervolging omdat hij tot een specifieke sociale groep in de zin van het Verdrag van Genève behoort, namelijk zijn eigen familie, en zijn familie op het moment van zijn vertrek het risico liep te worden geviséerd omdat zijn drie broers tot de strijdkrachten van de Afghaanse regering behoorden.

Verzoeker heeft dus het bestaan van een persoonlijk risico aangetoond, gelet op de bijzonder grote betrokkenheid van zijn familie, waarvan de meesten voor de regering werkten.

De redenering van de wederpartij houdt alleen rekening met gevallen waarin slechts één lid van een familie deel uitmaakt van het Afghaanse nationale leger, maar in casu gaat het om een familie die veel meer betrokken is bij de strijd tegen de Taliban dan de wederpartij wil toegeven.

Op basis van de analyse van de wederpartij, die toegeeft dat het behoren tot een familie die betrokken is bij de regeringstroepen, een risico kan vormen indien een persoonlijke of verzwarende omstandigheid wordt aangetoond, rechtvaardigt verzoeker een risico in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst wegens de bijzonder grote betrokkenheid van zijn gehele familie bij het ANA - hetgeen, zoals gezegd, door de wederpartij niet wordt betwist.

Met betrekking tot zijn vermeende tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaats van zijn eerste twee broers of de plaats waar en de omstandigheden waaronder J.(...) is overleden, wijst verzoeker erop dat hij nog minderjarig is en dat zijn verklaringen als zodanig met de nodige voorzichtigheid moeten worden gelezen.

In de eerste plaats omdat het op zo'n jonge leeftijd moeilijk is om over voldoende onderscheidingsvermogen te beschikken om de gebeurtenissen rondom ons te begrijpen, en in de tweede plaats omdat gezien de Afghaanse cultuur weinig informatie aan jonge kinderen wordt meegedeeld.

Deze twee redenen rechtvaardigen dat de verklaringen van verzoeker voldoende geloofwaardig moeten worden geacht, in elk geval rekening houdend met de legitieme verwachtingen die men bij een dergelijk publiek kan hebben.

De argumenten van de wederpartij moeten derhalve met kracht worden verworpen.

15.

Wat zijn vertrek uit het land betreft, herhaalt verzoeker zoals voorheen dat niet op geldige wijze kan worden verwacht dat hij vóór zijn vertrek uit het land werkelijk wordt vervolgd, indien het in het vorige punt geanalyseerde risico volstaat om ernstig voor een dergelijke vervolging te vrezen.

De wederpartij faalt op dit punt in haar recht.

Wat de situatie van zijn familie sinds zijn vertrek betreft, herhaalt verzoeker dat hij nog minderjarig is, zodat het logisch is dat zijn ouders hem niet alle concrete informatie over de laatste bezoeken van de Taliban aan hun ouderlijk huis verstrekken, aangezien dergelijke informatie zeer zelden met jonge kinderen wordt gedeeld.

Binnen de grenzen van wat van hem kan worden verwacht, heeft verzoeker evenwel enige relevante informatie over dit onderwerp kunnen verstrekken.

Deze informatie beantwoordt aan de legitieme verwachtingen die van een dergelijk publiek mogen worden verwacht.

Door dit element buiten beschouwing te laten, overschrijdt de wederpartij haar rechten en komt zij haar verplichtingen niet na.

16.

Indien er evenwel twijfel bestaat over de waarheid van de aangevoerde feiten, schrijft artikel 48/6, § 4, van de wet van 15 december 1980 de toepassing van het beginsel van het voordeel van de twijfel voor, onder de volgende voorwaarden :

[citaat voormeld artikel]

In het onderhavige geval voldoet verzoekster, gelet op bovengenoemde elementen, aan alle vijf de voorwaarden. Bovendien moet rekening worden gehouden met de jonge leeftijd van de aanvrager ten tijde van de gebeurtenissen.

Zoals EASO aangeeft in zijn praktische gids voor de beoordeling van bewijsmateriaal:

"De verklaringen van een kind kunnen inconsistent zijn, onduidelijke uitdrukkingen bevatten of verklaringen die zij hebben gehoord van volwassenen die met hen meereisden of van hun familieleden,

enz. (...) Leeftijd is een relevante factor voor zowel het tijdstip waarop de verklaringen worden afgelegd als het tijdstip waarop de gebeurtenis plaatsvond".

Artikel 20, lid 3, van de erkenningsrichtlijn 2011/95/EU luidt:

[citaat voormeld artikel]

Volgens het Koninklijk Besluit tot vaststelling van de procedure voor het CGVS is het aan het CGVS om met deze kwetsbaarheid rekening te houden.

In zijn richtsnoeren betreffende verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen onderstreept het UNHCR de moeilijkheden die kinderen ondervinden wanneer zij proberen hun verhaal onder woorden te brengen, en dringt het erop aan dat het begrip "voordeel van de twijfel" ruim wordt toegepast in het geval van een asielverzoek van een minderjarige:

[citaat voormelde bron, punt 72-73]

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas:

[citaat RVV 6 mei 2010, nr. 43 080]

Volgens vaste rechtspraak :

[citaat RvS 21 februari 2002, nr. 103.869]

Deze kleine inconsistenties kunnen in dit geval grotendeels worden gerechtvaardigd door de bijzonder jonge leeftijd van de verzoeker ten tijde van de feiten, evenals ten tijde van zijn verhoor. Daarbij is het heel logisch om hem het voordeel van de twijfel te geven in het geval van enige resterende inconsistentie – quod non.

17.

Uit al het voorgaande volgt dat verzoeker ruimschoots voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

De bestreden beslissing moet dus in die zin worden herzien.

III.2 Toekenning van de subsidiaire bescherming

18.

Loutere subsidiaire, vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt herkend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, b) en c) van de wet van 15 december 1980.

Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet luidt:

[citaat voormeld artikel]

In het arrest Diakité (C-285/12) omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de notie "internationaal of binnenlands gewapend conflict" als "een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden". (HvJ, Diakité, C-285/12, punt 28).

De verwerende partij is echter van mening dat de verzoeker geen subsidiaire bescherming mag krijgen op grond van artikel 48/4, § 2, sub c, van de wet van 15 december 1980.

De verwerende partij baseert zich op de rapporten EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, de update van september 2021, de EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022 en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 om te concluderen dat de verzoeker in Khost veilig kan wonen.

De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie.

19.

Hoewel de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan momenteel bijzonder problematisch is is dit des te duidelijker met betrekking tot de provincie Nangarhar, waaruit de verzoeker afkomstig is.

Alvorens dit laatste te analyseren, zij erop gewezen dat de herkomst van verzoeker door tegenpartij niet is betwist, zodat deze als vaststaand moet worden beschouwd.

In elk geval zijn de verklaringen van verzoeker ter zake voldoende duidelijk en gedetailleerd om te bewijzen dat hij wel degelijk een inwoner van deze provincie is.

Bij lezing van de bestreden beslissing wekt het allereerst verbazing dat de wederpartij op geen enkel moment een concrete analyse van de situatie in de genoemde provincie Nangarhar heeft gemaakt.

Dit had zo moeten zijn.

De bestreden beslissing wekt bij de analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan de indruk van een copy-paste van andere beslissingen, zonder enige individualisering met betrekking tot de concrete situatie in verzoekers thuisprovincie.

Dit levert een eerste bijzonder belangrijk probleem op.

20.

Uit het laatste EUAA-rapport blijkt duidelijk dat de provincie Nangarhar momenteel een grotere veiligheidsinstabiliteit vertoont dan de rest van het land.

Hoewel dit natuurlijk te wijten is aan de Taliban, wordt deze problematische veiligheidssituatie nog versterkt door de gevaarlijke en dodelijke aanwezigheid van de ISKP, een terroristische beweging.

Hierover zegt het rapport het volgende:

[citaat https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-10/2022_Guidance_Note_Afghanistan_NL.pdf]

Wat de aanvallen van deze laatste betreft, staat in het verslag dat:

[Ibid.]

Daarnaast zijn er nog andere terroristische groeperingen in de provincie Nangarhar:

[Ibid., p. 16]

Uit de inhoud van dit rapport - dat door de wederpartij verrassend genoeg niet is vermeld met betrekking tot verzoekers thuisprovincie - blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar bijzonder problematisch is.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat verzoekster op dit punt subsidiaire bescherming moet worden verleend aangezien hij de risico loopt om ondergedompeld te worden aan willekeur geweld in het kader van een niet-internationale gewapend conflict.

Daarom, moet de verzoeker bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

21.

Hoe dan ook, indien Uw Raad zou oordelen dat er geen gronden zijn om verzoeker de vluchtelingenstatus te verlenen, blijkt uit het voorgaande dat het noodzakelijk is hem ten minste subsidiaire bescherming te verlenen, aangezien de algemene situatie die vandaag bestaat in Afghanistan en, zeker, in de provincie van Nangarhar.

III.C Vernietiging van de besteden beslissing

22.

Indien Uw Raad bij onmogelijkheid zou oordelen dat er geen redenen zijn om verzoeker internationale bescherming of subsidiaire bescherming te verlenen, blijkt uit het voorgaande dat het bestreden besluit niettemin nietig moet worden verklaard.

Deze houdt geen rekening met alle elementen die relevant zijn voor de analyse van de zaak van de verzoeker.

Dit geldt met name voor verschillende verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd over de geloofwaardigheid van zijn verhaal.

Dit is ook het geval zeker ten aanzien van het feit dat tegenpartij geen specifieke analyse heeft gevoerd over de situatie in de provincie van Nangarhar.

In het uiterste geval moet de bestreden beslissing dus nietig worden verklaard."

2.1.2. In een aanvullende nota van 2 oktober 2023 voegt de commissaris-generaal het UNAMA-rapport, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de

bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel als minderjarige asielzoeker. Hij verwijst hierbij naar internationaal, Europees en Belgisch recht en richtlijnen van het UNHCR en stelt dat hem het voordeel van de twijfel dient gegeven te worden aangezien kinderen vaak moeilijkheden ondervinden bij het vertellen van hun verhaal. De Raad wijst er echter op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 20 januari 2022, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

De bestreden beslissing oordeelde terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vervolging op basis van de volgende correcte en pertinente vaststellingen:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er kan namelijk geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming in uw land worden vastgesteld.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broers Z.(...) en Z.(...) vluchtten naar Iran (CGVS, p.8, 18) en dat uw broer J.(...) om het leven kwam (CGVS, p.11). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Door het afleggen van ongelooftwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van uw broers toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Vooreerst biedt u geen duidelijk zicht op waar en in welke omstandigheden uw broers zich op heden bevinden. U stelde immers bij het CGVS dat uw broers Za.(...) en Z.(...) samen Afghanistan verlieten en naar Iran gingen (CGVS, p.8, 19). Za.(...) zou dan ook vermist geraakt zijn in Iran (CGVS, p.8). Het is echter vreemd dat u geen duidelijke context kan schetsen waarin hij vermist geraakte (ibid.). Tevens is het frappant dat u bij de DVZ stelde dat Za.(...) zich nog in Mansor Chena bij uw ouders bevond (verklaring DVZ, punt 9), wanneer u bij het CGVS meermaals aanhaalt dat hij naar Iran ging. Op de fiche niet-begeleide minderjarige verklaarde u dan weer dat zowel Za.(...) als Z.(...) vermist waren (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Hierop gewezen stelt u dat u lang niet in contact was met hen voordat u in België was (CGVS, p.20), hetgeen dan weer haaks staat op uw eerdere verklaringen dat u in contact was met uw familie toen u zich nog in Turkije bevond (CGVS, p.8). Deze zaken roepen dan ook vragen op over de werkelijke verblijfplaatsen en -omstandigheden van uw broers.

Vervolgens haalt u aan dat uw broer J.(...) ook voor het leger werkte en omkwam toen er een bomauto ontplofte aan het checkpoint waar hij werkte (CGVS, p.11). Er kan vooreerst uit uw verklaringen niet geconcludeerd worden dat deze aanslag specifiek op J.(...) persoonlijk geviséerd was. Het lijkt er eerder op dat deze aanslag zich kadert binnen het toen lopende conflict in Afghanistan tussen het leger en de taliban en het daarmee gepaarde algemene geweld. Dit wordt nog verder ondersteund door uw verklaring dat J.(...) tewerkgesteld werd in conflictueuze gebieden waar regelmatig gevechten plaatsvonden (CGVS, p.14). Er kan uit zijn overlijden dan ook geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden afgeleid. Tevens dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat het frappant is dat u bij de DVZ verklaarde dat J.(...) werd doodgeschoten toen hij met verlof was van zijn werk bij het leger (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit staat haaks op uw verklaringen bij het CGVS over de omstandigheden waarin uw broer overleed. Ook vermeldde u J.(...) niet bij uw registratie. Daar stelde u immers slechts twee broers te hebben en u verwijst daar tevens ook louter naar uw broers Za.(...) en Z.(...) die bij het leger zouden hebben gewerkt (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Deze zaken zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw broer J.(...) dan ook ernstig op de helling. De foto's die u in dit verband neerlegt, werpen geen ander licht op deze conclusie. Er kan namelijk niets uit worden afgeleid aangaande de identiteit van de persoon die erop staat afgebeeld, zijn eventueel verwantschap met u en in welke omstandigheden hij om het leven kwam.

Wat uw situatie betreft dient te worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt immers geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u persoonlijk. U stelt dat u het land verliet omdat uw vader bang was voor u omdat het de taliban betrof (CGVS, p.8). Nadien stelt u echter dat het uw idee was om het land te verlaten, want u wilde al langer naar Turkije gaan omdat u niet buiten mocht komen en niet meer in angst wilde leven (CGVS, p.9-10). Uw vader zou initieel zelfs boos hebben gereageerd en niet gewild hebben dat u het land verliet, want uw broers waren in het leger dus wie zou er dan voor de familie zorgen (CGVS, p.9). Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat u Afghanistan verliet omdat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of omdat u een reëel risico op ernstige schade loopt. U beaamt tevens zelf bij de DVZ dat u zelf geen problemen had met de taliban en nooit persoonlijk werd bedreigd (vragenlijst CGVS, vraag 5).

Ten slotte maakt u evenmin aannemelijk dat uw achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U stelt dat uw ouders zo'n vier à vijf dagen na uw vertrek naar Jalalabad verhuisden uit schrik voor de taliban (CGVS, p.7, 17). Er blijkt echter niet uit uw verklaringen dat de taliban uw familieleden nog viseerden. U stelt wel dat de taliban twee à drie keer langskwam (CGVS, p.17), maar u legt geen coherente verklaringen af in dit verband. Zo stelt u dat uw vader merkte dat het slot aan de poort gebroken was, maar u kan niet overtuigen dat dit iets met de taliban had te maken of met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Op dat moment hadden uw ouders het huis ook reeds drie maanden verlaten (CGVS, p. 18). Dit kan dus eender wie geweest zijn. Bovendien stelt u dat de taliban nooit bij u thuis kwamen (CGVS, p.17) en dat uw ouders de taliban ook nooit hebben gezien (CGVS, p.18).

Voorts stelde u bij de DVZ en op uw fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat uw ouders zich nog in Mansor Chena bevonden (verklaring DVZ, punt 14), terwijl u op het CGVS stelde dat ze vier à vijf dagen na uw vertrek naar Jalalabad verhuisden (CGVS, p.7, 17). Wederom kunnen er vraagtekens gezet worden bij waar en in welke omstandigheden uw ouders zich werkelijk bevinden."

In zoverre verzoeker verder nog van oordeel is dat gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van het voordeel van de twijfel op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Verzoeker heeft er immers alle belang bij om de instanties belast met zijn verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten, en de plaatsen en landen van verblijf. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

Waar verzoeker aanvoert dat bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming rekening diende te worden gehouden met het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het loutere feit dat het hoger belang van het kind uiteraard moet worden geëerbiedigd, voegt niets toe aan de beoordeling zoals die werd gemaakt in de bestreden beslissing. Verzoeker legt niet voldoende concreet uit welk doorslaggevend belang een impact heeft en een ander licht werpt op de bestreden beslissing. Aldus toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van het principe van het hoger belang van het kind. De Raad merkt bijkomend op dat verzoeker ondertussen meerderjarig is geworden.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Verzoeker laat in dit verband ook volgende motivering van de bestreden beslissing ongemoeid:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging.

De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u ongeveer tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u dat u naar de moskee ging in Afghanistan (CGVS, p.5) en dat u nog contact heeft met uw familieleden in Afghanistan (CGVS, p.9). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door u neergelegde foto's van uw broers Z.(...) en Za.(...) kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Er kan namelijk niets uit worden afgeleid aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en over waar en in welke omstandigheden ze zich tot op heden bevinden."

De motieven zijn correct en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker meent dat hem verscheidene rechten zullen worden ontzegd in Afghanistan, daar hij maar een beperkte toegang tot scholing zou hebben, zijn recht op vrije mening uiting beknot zou zijn en hij zich zou moeten schikken naar de geldende normen van een strenge Islamitische samenleving, merkt de Raad hierbij op dat verzoeker zijn problemen concreet aannemelijk moet maken, dat er sprake is van enige gerichtheid jegens de persoon van verzoeker, waardoor dit aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Verzoeker blijft in gebreke dit aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP